

İŞÇİ SINIFI GELECEĞİNİ YİYOR

Aydınlık Gazetesi, 13 Ekim 2012

Yıldırım Koç

AKP iktidarı döneminde işçi sınıfının geniş kesimlerinin sessizliğini açıklamada kullanılması gereken veriler arasında tüketici kredileri ve kredi kartı kullanımı önemli bir yer tutmaktadır.

Eskiden kredi kartı almak ve tüketici kredisinden yararlanmak zordu. Bankalar kefil isterdi. Kefil olarak kabul edilenler de öyle rastgele kişiler olmazdı. Aylığı garantili memurlar en gözde kefillerdi.

Şimdi ise sokaklarda kredi kartı dağıtılıyor. T.C. kimlik numaranızı telefonla gönderdiğinizde tüketici kredisine kavuşuyorsunuz.

Bu alandaki rahatlığın bir nedeni, bankaların, yaşanan kriz nedeniyle ellerindeki mevduatı satmada karşılaştığı zorluklardır. Sanayiciye kredi veremeyen, pompalanan tüketimin finansmanı için kredi vermektedir.

Rahatlaşmanın diğer nedeni, iç talebi artırarak büyüme sağlama çabasıdır. Büyük tekellerin ürettirdikleri ürünlerin elde kalmamasının yolu, insanları borçlandırarak tüketimi teşvik etmektir. Büyük cari açık nedeniyle ihracat zorlaştıkça bu yola daha fazla başvurulmaktadır.

Ayrıca borçlu insan kolayca teslim alınabilir. Borç batağına batmış bir kişi, kolay kolay risk alamaz. Kredi kartı ve tüketici kredisi borcu biriken bir işçi veya memur, işyerinde ücretini artırma ve çalışma koşullarını düzeltme mücadelesinde ürkek davranır. Bu durumdaki kişinin, “vatan elden gidiyor” kaygısı da pek yoktur; olması da kolay değildir. Onun “kurtarılacak vatan”ı, ödenecek borcudur.

Gelirler, artan gereksinimlere yetmeyince, borç almak, mücadele ederek geliri artırmaktan çok daha kolay ve çekicidir. Ancak, borç yiyen kesesinden yer.

Başını sokacak bir ev için borçlanana anlarım.

Ancak toplu taşımacılığı kullanmak yerine “ayağımı yerden kesecek bir arabam olsun” veya “cep telefonumun yeni modeli çıkmış” veya “salon takımının modası da geçti artık” gibi gerekçelerle borç altına girmeyi anlıyorum.

İşçilerin ve memurların çok büyük bölümü günümüzde gelecekteki gelirini yemiş durumda. Gelecekteki gelirini yemek, geleceğini yemektir; teslimiyetin yolunu açmaktır.

Sendikalarımız bu konuda susuyor. Sendikalarımız, tüketici kredisi ve kredi kartı kullanımının sınıf hareketi üzerindeki olumsuz etkilerinin farkında bile gözüküyorlar; bu konuda üyelerini ve işçi sınıfının diğer kesimlerini duyarlı kılma, bilgilendirme ve bilinçlendirme konusunda susuyorlar.

2002 yılı sonunda, AKP iktidara geldiğinde, yıl sonu itibarıyla tüketici kredisi bakiyesi 2,8 milyar TL imiş. Bu borcu 1,7 milyon kişi almış. 2012 yılı Haziran ayı sonu verilerine göre, tüketici kredisi bakiyesi 168,7 milyar liraymış. 13,2 milyon kişinin tüketici kredisi borcu varmış.

2002 yılı içinde kredi kartlarıyla 22,6 milyar liralık alışveriş yapılmış, 3,1 milyar lira nakit olarak çekilmiş (toplam 25,7 milyar TL). 2011 yılında kredi kartlarıyla 267,4 milyar liralık alışveriş yapılmış, 26,4 milyar lira nakit olarak çekilmiş (toplam 293,8 milyar TL). 2011 yılının ilk 8 ayında 188,3 milyar liralık işlem yapılmışken, 2012'nin ilk 8 ayında 235,4 milyar liralık işlem yapılmış.

Borç yığının kamçısıdır.

Bakalım insanlarımız kamçılana kamçılana ne zaman kamçılana karşı baş kaldıracak.

	Yıl Sonu İtibarıyla Tüketici Kredisi Bakiyesi (Milyar TL)	Yıl Sonu İtibarıyla Tüketici Kredisi Kullanmış Kişi Sayısı (Milyon Kişi)	Yıl İçinde Kredi Kartı Kullanımı (Milyar TL)
2002	2,8	1,7	25,7
2003	8,3	2,5	40,3
2004	16,8	3,5	65,7
2005	28,3	5,8	86,5
2006	45,2	5,6	109,2
2007	64,0	6,9	142,8
2008	78,8	9,2	186,5
2009	88,3	9,9	204,7
2010	122,2	11,3	236,5
2011	159,2	12,4	293,8
2012 (Haziran sonu)	168,7	13,2	235,4 (Ağustos sonu)